

gelse af Enkelte, der ikke endnu have levet saa længe i denne Sal, at de ret ere komne i Samklang med os — med den Mand og Tankegang, der har raadet her ialtfald i den sidste Del af den Tid, jeg har siddet her i Salen. Thi det vil jeg indrømme, at der var en Tid, og det var sagtens Poesiens Vintertid, hvor jeg tror, at man gik lidt strengt og partisk tilbærks med de Bevillinger, man gav. Det er jo gjerne saa, at en vis Skole, som kommer frem, støttet af en vis Klasse, vil blive understøttet, og det er farligt for Samfundslivet i det Hele, at der skal kastes saa stærke Partiaffsigninger ind ogsaa i denne Henseende; Noget vil der jo altid komme efter det herskende Systems Bestaaen- heds. Men jeg siger, at da var der hos Demokratiet her — jeg dømmes det ikke — muligvis en stærk Tvivl om det Berettigede i at anvende store Summer til Opmuntring af Forfattere. Men i de senere Aar — og jeg er overbevist om, at man ved at læse Rigsdagstidende vil finde det. — er der indtraadt en overordentlig stor Forskjel paa Demokratiets Stilling fra da til nu ligeoverfor Bevillinger til Poesi og Kunst. Og hvorfor er det sket? Det er kommet af to Grunde: fordi man forlangte og delvis har gjen- nemført en stor Alsidighed i Bedømmelsen af, hvem en saadan Bistand skal tildeles, saa at den ikke særlig er kommen en enkelt Skole til gode, men ogsaa og navnlig fordi man har lært, at dersom vort Lands indre aar- delige Udvikling ikke kan holdes i Hævd og fremmes saaledes, at vi, skjøndt et lille Land, dog kunne staa med Være ved Siden af de andre større civiliserede Stater, da have vi tabt vort bedste Værn og Værg for vor Selvstændighed. Dette er et Led i den almindelige Betragtning, der har gjort sig gjældende i vore Bevillinger, og naar jeg tager ikke blot denne Sag, men alle vore Forslag i Forening med Ministerens paa S. 21, troede jeg, at den af mig paapegede Forandring, som nu har været sat under Debat, særlig vilde have glædet de Med- lemmer, der nu synes at have sølt og fundet Glæde ved at have ialtfald en delvis Ordfører i det ærede Medlem fra Vangeland. — Dermed skal jeg slutte. Dog vil jeg ønske, at vi faae en bestemt afsluttet Afstem- ning her, saaledes at vi kunne se dem, der ikke ville unde disse Damer denne Bevilling som en fortjent Anerkjendelse — almindelig taget — af deres Virksomhed, forsaavidt de ere ældre og ikke kunne ventes at ville skrive flere Bøger, som en Alderdomsunderstøttelse eller en Anerkjendelse for Fortiden, og hvis de ere yngre og ville skrive Mere, da som en Bistand, der kan sætte dem i Stand til

maafte at lade et eller andet Bænk ligge, som de af Nød eller Trang maafte ellers vilde udgive, saa at de ved denne Understøttelse kunne faae Tid til mere at sigte det, inden de kunne komme frem dermed. Jeg siger, jeg vil ønske, at de, der ikke dele denne Betragtning, men ville stemme for Forslaget, kun fordi det nu engang er blevet stillet, ville stemme imod Bevillingen, thi jeg tror ikke, at det er passende, naar vi give denne Bevilling, at give den med Forbehold eller med andre Betragtninger; vi bør give den saaledes, at de Vedkommende kunne modtage den med Glæde, uden at nogen faarende eller haanende Betegnelse er knyttet til Gaven. Kun dette er efter min Mening stemmende med Folkethingets Værdighed paa dette Punkt. Man taler saa lidt om Kvindens Ligeberet- tigtelse, men hver Gang vi komme til paa noget Punkt at tale om den praktiske Gjen- nemførelse af denne Theori, saa vige de Herrer tilbage — nei ikke alle de Herrer, men visse Herrer. Jeg er imidlertid over- bevist om, at Flertallet vil under denne Synsvinkel med Glæde slutte sig til det Forslag til Bevilling, her er angrebet.

Formanden (Krabbe): Der er endnu indtegnet 4 Talere, derat flere, saavidt jeg skøn- ner, angaaende det sidst omtalte Spørgs- maal, Bevillingen til nogle Forfatterinder. Medens det selvfølgelig er i sin Orden, at dette Forslag debatteres, tror jeg dog, at der er Berettigelse og efter det Passerede nogen Anledning til at opfordre de ærede Medlemmer til at give deres Udtalelser derom en Begrænsning, som nogenlunde svarer til dette Forslags Betydning i Sammenlig- ning med de øvrige meget vigtige Forslag, som Finantsloven indeholder,

Brandes: Jeg skal søge at efterkomme den hvidærede Formands Anmodning om at give mine Bemærkninger om det her forelig- gende Forslag en passende Begrænsning. Jeg vil da først gjøre opmærksom paa, at naar i dette Øjeblik det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har flaaet denne Sag op til noget saa stort, som jeg aldrig har tænkt, at den vilde blive til, til en Sag om Kvindens Ligeberettigtelse, om vor Stilling overfor hele det store Kvinde- spørgsmaal, saa er jo Sagen saa at sige næsten bleven symbolisk for det ærede Medlem, hvad den ganske sikkert aldrig har været for mig. Jeg skal imidlertid begynde med at rette nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører. Hvad angaar den ærede Ordførers Angreb paa den Tone, hvori jeg talte, og den Stil- ling, jeg havde indtaget overfor ham, tror